

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 5838

Doknr.
898530

Dato
17-09-2024

Folketingets Socialudvalg har den 14. august 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 596 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 596:

"Vil ministeren redegøre for, hvornår ministeren kan anlægge en tilsynssag og oplyse, hvor ofte dette er sket gennem de sidste 5 år?"

Svar:

Der findes flere former for tilsyn på social- og boligområdet, og jeg bemærker derfor indledningsvist, at jeg ved min besvarelse lægger til grund, at der med spørgsmålet især sigtes til det tilsyn, som jeg som minister kan iværksætte på ulovbestemt grundlag på mit ressortområde.

Det ulovbestemte ressorttilsyn angår dels lovligheden af myndigheders afgørelser og øvrig virksomhed på social- og boligområdet, dels om lovgivningen på disse områder fungerer efter hensigten. Tilsynet retter sig mod de myndigheder, som anvender lovgivningen, herunder kommunerne.

Departementet fører således på mine vegne et overordnet tilsyn med lovgivningen på social- og boligområdet i forhold til, om lovgivningen generelt overholdes, og om lovgivningen er hensigtsmæssig. Dette tilsyn hviler på en almindelig retsgrundsætning, som har støtte i ministeransvarlighedsloven, hvorefter en minister generelt har en forpligtelse til i rimeligt omfang at føre tilsyn med sit ministerområde. I forhold til kommunerne er der regler i kommunestyrelsesloven, der har betydning for dette tilsyn.

Tilsynet sker på departementets initiativ og tager udgangspunkt i den viden og information, som er i departementet, eller som departementet indhenter i forbindelse med udførelsen af sine opgaver. Tilsynet kan også være baseret på information, som tilgår departementet udefra, for eksempel ved henvendelser fra pressen, interesseorganisationer og borgere eller ved spørgsmål fra Folketinget.

Tilsynet kan eksempelvis iværksættes, hvis en række henvendelser fra forskellige parter indikerer, at en myndighed administrerer i strid med lovgivningen. I den situation handler tilsynet om at vejlede myndigheden til at efterleve lovgivningen.

Der kan også være tale om, at lovgivningen ikke er fyldestgørende, tidssvarende eller i overensstemmelse med anden lovgivning, og her kan tilsynet munde ud i, at ministeriet tager initiativ til at ændre lovgivningen.

Jeg har som minister ikke kompetence til at ændre konkrete afgørelser, som er truffet af en kommune. Men som led i tilsynet har jeg som minister en række andre beføjelser, som ministeriet kan gøre brug af, hvis det efter en faglig vurdering er nødvendigt. Ministeriet kan for eksempel udstede generelle vejledninger om forståelse af gældende lovgivning. Særligt i forhold til kommunerne kan der efter kommunestyrelseslovens § 63 indhentes en redegørelse om forhold i kommunen til brug for tilsynet, og der kan efter § 63a afgives en udtalelse om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser.

Sager under det ulovbestemte ressorttilsyn har meget forskellig karakter og omfang, og registreres i nogle tilfælde som selvstændige sager og i andre tilfælde på eksisterende sager inden for samme tema eller lignende. Det er derfor desværre ikke muligt at oplyse antallet af tilsyn.

Jeg bemærker afslutningsvist, at det almindelige tilsyn med kommuner og regioner varetages af Ankestyrelsen med Indenrigs- og Sundhedsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed. Reglerne herom findes i kommunestyrelseslovens kapitel VI og kapitel VII.

Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Tilsynet omfatter ikke sager, hvor en særlig klage- eller tilsynsmyndighed kan tage stilling til den pågældende sag. Ankestyrelsen beslutter selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. Ankestyrelsen har en række beføjelser som led i dette tilsyn.

Indenrigs- og sundhedsministeren kan tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om, op til behandling, når ministeren skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister